Foutieve risicoberekening, **juist** financieringsmodel

Ik heb me misrekend als koninklijk verduidelijker. Ik bedoel dan in het gebrek aan intellectuele eerlijkheid dat nu al een week duurt, niet in het compromisvoorstel voor een nieuw financieringsmodel. Links tracht, bij gebrek aan enig weerwerk, de schijn te wekken dat het voorstel gewoon een bedekte vorm van kruideniersflamingantisme is.

Bart De Wever

- **Is** voorzitter van de N-VA.
- **Stelt vast** dat de linkerzijde de uitgangspunten manipuleert van zijn compromisvoorstel voor een nieuw financieringsmodel.
- **Herinnert eraan** dat de oorspronkelijke financieringswet van Jean-Luc Dehaene het mechanisme in zich droeg van wat men vandaag 'een structurele verarming van Wallonië' noemt.

Tot op de dag van vandaag circuleert er slechts één volledig becijferd voorstel over de bijzondere financieringswet, namelijk het model dat ik als koninklijk verduidelijker in mijn eindverslag aan de koning bezorgde. Andere denksporen hielden het bij het aanreiken van zinvolle principes en beschouwingen.

Het model dat ik in hoofde van mijn opdracht formuleerde, voldoet aan de twaalf principes van de highlevelgroep en houdt dus échte fiscale autonomie in. Dit voorstel ruilt immers het huidige dotatiesysteem in voor een gedeeltelijke personenbelasting op het niveau van de deelstaten.

Maar het is ook een compromis, want dit model hield sterk rekening met de pleinvrees van de Franstaligen in dit debat. Consequent werd gekozen voor de meest zachte parameter om de slaagkansen van het voorgestelde compromis niet bij voorbaat te hypothekeren.

Dat ik mij daarmee kwetsbaar toonde, was een berekend risico. Toch hebben mijn raadgevers die kwetsbaarheid nog fel onderschat. Het amper een week oude compromisvoorstel heeft alle remmen losgegooid ter linkerzijde. Om het debat te versmallen tot een welles-nietes over cijfers. En dat op een intellectueel oneerlijke wijze.

UITGANGSPUNT

Eerst en vooral manipuleert men de uitgangspunten van het model zoals beschreven in mijn eindverslag aan de koning. De PS en de sp.a - bij monde van Frank Vandenbroucke - vertrekken daarbij van de interregionale opbrengst van de personenbelasting. Nochtans koos ik in het eindverslag voor het vertrekpunt van het netto belastbaar inkomen, geïnspireerd door de modellen van de Franstalige economen van Namen.

Dat is een fundamenteel verschillend uitgangspunt, dat ertoe leidt dat iedere deelstaat verantwoordelijk wordt gesteld voor zijn deel van de personenbelasting, zonder blootgesteld te worden aan de impact van bijvoorbeeld federale maatregelen zoals fiscale aftrekken, tariefwijzigingen of belastingverminderingen. Die neutraliteit heeft belang in ons streven naar responsabilisering.

Professor André Decoster heeft minstens dat correct geïnterpreteerd en vertrekt van het netto belastbaar inkomen. Maar ook hij wijzigde de uitgangspunten, door te vertrekken van een reële belastingvoet (die hijzelf berekende) terwijl het voorstel in het eindverslag start van de gemiddelde regionale belastingvoet om - en dit voeg ik er nu aan toe - uiteindelijk te evolueren naar een reële belastingvoet.

Het ingebouwde solidariteitsmechanisme in het voorstel wordt steevast genegeerd.

PARAMETER

De gevoeligheid van de gewijzigde parameter brengt vervolgens met zich mee dat andere uitkomsten worden bekomen. Hoe de reële belastingopbrengsten er effectief zullen uitzien, hangt in grote mate samen met de progressiviteit van de gewestelijke systemen. Decoster beperkt zich tot een projectie van de huidige progressiviteit op dit nieuw fiscaal systeem.

Veel kwalijker is het feit dat het ingebouwde solidariteitsmechanisme in het voorstel steevast wordt genegeerd. In mijn eindverslag compenseer ik de ongelijke regionale verdeling van de inkomens. Ik voorzag in een reddingsvest dat de Franstaligen ertoe kon bewegen de rivier van ongelijke diepte te helpen oversteken. Frank Vandenbroucke en André Decoster stoppen echter halverwege de rivier. Zij becijferen mijn voorstel zonder rekening te houden met dit solidariteitsmechanisme, dat vanaf het begin 80 procent van de verschillen van het netto belastbaar inkomen wegwerkt.

Desondanks lijken sommigen mordicus te willen aantonen dat ik niet beter ben dan pakweg Margaret Thatcher die midden de jaren 80 luidkeels riep 'I want my money back'. Daarbij vergeet men vooral dat de oorspronkelijke financieringswet van Jean-Luc Dehaene het mechanisme in zich droeg van wat men vandaag 'een structurele verarming van Wallonië' noemt. Voor de toenmalige socialisten heette dat toen nog een 'rechtvaardige verdeling van de gelden'.

PERFIDE

Dat de kostprijs van een staatshervorming voor de financiering van de federale kerntaken een bron van bezorgdheid is, moet je ons niet vertellen. De vergrijzingskosten blijven voor een belangrijk deel federaal. Je moet behoorlijk perfide zijn om net dan het federale niveau op droog zaad te zetten en de onbetaalbaarheid van de pensioenen doelbewust te organiseren. Om dat te vermijden, zou men bijvoorbeeld slechts 90 procent van de middelen kunnen overdragen bij overheveling van nieuwe bevoegdheden in deze staatshervorming. Maar niet alle partijen lopen daar warm voor.

Als koninklijk verduidelijker heb ik me inderdaad misrekend. Niet in het compromisvoorstel voor een nieuw financieringsmodel, maar wel in het gebrek aan intellectuele eerlijkheid dat ik nu al een week ondervind. Als clarificateur had ik eigenlijk kritiek verwacht omdat ik nog meer de 'juste retour' had moeten nastreven.

Bij gebrek aan enig weerwerk probeert links nu de schijn te wekken alsof dit voorstel niet meer of minder is dan een bedekte vorm van kruidenierflamingantisme. Wat morrelen en draaien aan de knopjes van het systeem helpt die onjuiste beeldvorming in de hand.

Als N-VA-voorzitter zal ik me alvast niet misrekenen en vertrouw ik op het uitstekende rekenwerk van onze specialisten. In dat verband nodig ik professor Decoster uit contact op te nemen met onze studiedienst. Zij stelden zich alvast enkele vragen bij enkele cijfers.

En wie weet berekenen we dan samen een systeem dat borg staat voor een budgettaire nuloperatie voor de federale overheid. Daar zijn we het aan deze kant van de taalgrens minstens over eens.

■ Lees de technische nota van Bart De Wever op: http://www.tijd.be/dossier/verkiezingen2010

COLUMN

INGE GEERDENS

Dovemans-gesprek

Onlangs schoof ik aan voor een paneldebat over het sensibiliseren van de arbeidsmarkt voor het aanwerven van 50-plussers en allochtonen. We waren met 15 panelleden. 14 hr-professionals en businessmanagers, één ondernemer: ondergetekende.

Het viel me op dat mijn collega-panelleden, veelal werkzaam in grote bedrijven of bij de overheid, het wel erg makkelijk eens waren met de idee dat de inspanningen vooral door onze bedrijven moeten worden geleverd. Bedrijven moeten dit, bedrijven moeten dat. Zowat alle tewerkstellingsproblemen werden er zonder verpinken opgelost. Werknemers werden beloond, werkgevers bestraft. Leuk en vooral makkelijk als je niet in je eigen zakken moet tasten om die maatregelen te bekostigen. Zelf een steentje bijdragen door bijvoorbeeld het brugpensioen af te schaffen en langer te gaan werken lag al heel wat moeilijker... En men zag al helemaal niet in dat bepaalde maatregelen kleine bedrijven dwingen een bepaalde doelgroep de facto te mijden. Gewoon on-be-taal-baar.

Een paar dagen later stond ik voor de klas. Voor mij een 50-tal aspirant-leerkrachten, die wel eens wilden horen hoe ik de kloof tussen het bedrijfsleven en het onderwijs zou dichten. Daarmee is meteen ook alles gezegd, want aan hen ligt het duidelijk niet. Ze zijn er rotsvast van overtuigd dat de ondernemers van morgen van hun schoolbanken komen. Want zij stimuleren creativiteit en innovatie, toch?

Wij ondernemers zeggen te weinig waar het op staat: onze hele samenleving steunt op het initiatief van enkelen.

Ik kon het niet laten en polste even wie het benoemingssysteem in het onderwijs wou behouden. Zowat alle handen gingen de lucht in. En die mensen gaan onze kinderen leren risico's te nemen? Ondernemerschap kan je toch niet vereenzelvigen met een dergelijk beschermd statuut? Ik vrees dat ik onbedoeld de kloof nog wat breder gemaakt heb. Mea culpa.

Ik ben nochtans niet op zoek naar mijn grote gelijk. Daar gaat het niet om. Maar ik vind wel dat ik recht van spreken heb. Wij ondernemers zeggen te weinig waar het op staat: onze hele samenleving steunt op het initiatief van enkelen. Mensen die hun nek uitsteken omdat ze meer willen halen uit het leven. Het zijn de kmo's die werkgelegenheid creëren en zo andere mensen de kans bieden er ook wat van te maken. In ruil worden ze bedankt met tonnen belastingen, papierwerk en overheidsmaatregelen. Stank voor dank.

'Wat een partycrasher zeg, die Inge Geerdens.' Ik hoor het veel aanwezigen denken als ik het woord krijg op een evenement. Zelf kan ik me niet van de indruk ontdoen dat heel wat kmo-bedrijfsleiders net als ik overbevraagd worden om als spreker op te draven. Dat staat natuurlijk goed op je uitnodiging. Jammer dat er niemand ook echt luistert.

■ **Inge Geerdens** leidt CVWarehouse.com, een technologiebedrijf dat adviseert in onlinerekrutering.

Ook **prietpraat** ontspringt aan de expressievrijheid

Ook aartsbisschoppelijke onzin vraagt in een democratische rechtstaat om open debat, met verstandige tegenspraak.

Immanente gerechtigheid werd breed gegund aan de domme uitspraken van de aartsbisschop over hiv-besmetting. Hij kreeg, niet onterecht, zowat de verzamelde opiniemakers van het land over zich heen. Toch zijn onverstandige, verkeerde, eenzijdige, scheefgetrokken, dwaze en soms zelfs kwetsende uitlatingen beschermenswaardig. Sommigen die het met de aartsbisschop oneens waren, suggereerden nochtans meteen diverse retorsiemaatregelen.

Allerlei volk met een veeleer progressief zelfbeeld lanceerde zich fors in de verwarring tussen het bestrijden van een opinie waarmee men het oneens is, en het bestrijden van wie een obsolete opinie uit. Dat is niet verenigbaar met de beginselen van expressievrijheid, waarvoor datzelfde volk meestal snel op de barricaden springt - minstens om de vrijheid van eigen mening te verdedigen.

Derhalve viel de zeer pijnlijke stilte op toen een imam de dwaze ingeving kreeg aan te kondigen dat de gidsen die nu opgeleid zijn om belangstellenden rond te leiden in de moskeeën in Antwerpen, zouden weigeren homo's rond te leiden. Hetzelfde weldenkende volk toonde niet present. Nochtans was de geuite mening even dwaas, dom

Leo Neels

- **Is** deeltijds hoofddocent mediarecht aan de Universiteit Antwerpen en de KULeuven, en algemeen directeur van pharma.be.
- **Vindt** dat in belangrijke debatten verschillende opinies scherp en kritisch aan bod moeten komen.

of discriminerend als die van de aartsbisschop. Schieten we aartsbisschoppen af vanwege een stellingname die we niet delen, en laten we dezelfde stellingname van een imam zonder tegenspraak? Oeps!

Dat zijn excessen waartoe verkeerd begrepen beginselen van expressievrijheid kunnen leiden. Expressievrijheid houdt precies ieders vrijheid in om afwijkende, schokkende of verontrustende opinies naar voren te brengen. Dat basisidee rust op het vertrouwen dat die in een democratie beantwoord zullen worden met redelijke en overtuigende tegenspraak, zodat een verantwoord evenwicht ontstaat.

FLOREREN

Juist in belangrijke maatschappelijke debatten moeten diverse opinies en argumenten kunnen floreren. Nicolas Boileau zei ooit: 'Du choc des idées jaillit la lumière': tegenspraak draagt bij tot een flexibele democratie en maatschappelijke integratie. Tegenspraak rust op respect voor de persoon die vreemde stellingen verkondigt. Ze bevordert dat onwenselijke opinies krachtig kunnen worden weerlegd, zodat die niet de standaard worden.

Vandaar een zekere immuniteit voor het politieke debat over maatschappelijke zaken, dat zou moeten uitblinken in inhoudelijke rijkdom. 'Zou moeten...': er is geen tekort aan... zoumoetisme.

Wat doe je dan met politici die zich specialiseren in vuile praat? Vaak balanceren die vandaag op de grenzen van populistische welvoeglijkheid tot mogelijk strafbaar racisme, zoals het voorbeeld van wijlen het Vlaams Belang of de Nederlandse blonde gedogende god, Geert Wilders, aangeven. Als zij wérkelijk de grenzen van strafbaarheid overschrijden, moeten ze ook kunnen worden bestraft - niet te snel, en best ook niet te vaak.

Want een open debat over allochtonen, islam en elk maatschappelijk item moet scherp en kritisch kunnen worden gevoerd, met overdrijving en plaagstoten, met verstandig en minder verstandig inzicht. Verstandige tegenspraak zal het betere inzicht promoveren. Wie zich geviseerd voelt, kan correct deelnemen aan het debat en zijn verbale belagers tegenspreken. Boven strafrechtelijke vervolging en veroordeling - die uitzonderlijk toch kunnen voorkomen - is uiteindelijk verkieslijk dat argumenten worden uitgewisseld.

Dat inzicht rust op het axioma, dat men communiceert in een democratische rechtsstaat. Iedereen wordt daarin principieel gerespecteerd, als persoon of groep. Men kan gerust iemand respecteren als persoon en zijn mening, godsdienstbeleving of partnerattitude ferm bestrijden. Daarmee is niets mis. Dat gebeurt met argumenten. Die mogen ook scherp worden geformuleerd, maar de eerder samengevatte premissen veronderstellen de bereidheid tot maatschappelijke inclusie en verdraagzaamheid - over en weer.

Als niet is voldaan aan zulke waardegebonden criteria, dan is ook de opinievrijheid van intellectuelen en politici waardeloos, en niet beschermenswaardig.

COLOFON **DE TIJD**

ADRES Mediafin, Havenlaan 86c, bus 309 1000 Brussel Tel. +32 (0)2 423.16.11 ; op werkdagen van 8u30 tot 18u
ABONNEMENTEN & DISTRIBUTIE Tel. 0800/55.150, Fax +32 (0)2 454.28.32, abo@tijd.be
REDACTIE Tel. : +32 (0)2 423.18.40, Fax: +32 (0)2 423.18.15 Lezers: reacties@tijd.be, Persberichten: persberichten@tijd.be, Opinie: opinie@tijd.be
REKENING Mediafin: 412-7058051-21 **BTW-NUMMER** 404.800.301
ADVERTENTIES Trustmedia Tel. (02) 422 05 11, Fax (02) 422 05 10, info@trustmedia.be
mediafin
DE TIJD is een uitgave van Mediafin
ALGEMEEN DIRECTEUR Dirk Velghe
OPERATIONEEL DIRECTEUR Dieter Haerens
REDACTIEDIRECTEUR Frederik Delaplace
FINANCIEEL DIRECTEUR Arnaud Delmarcelle
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: DIRK VELGHE, HAVENLAAN 86C, BUS 309, 1000 BRUSSEL

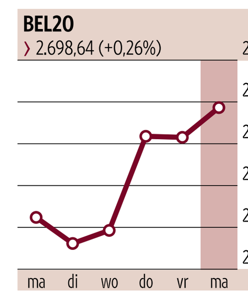

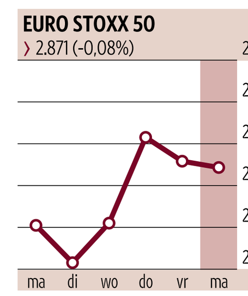

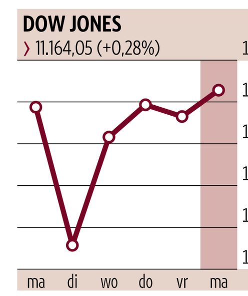

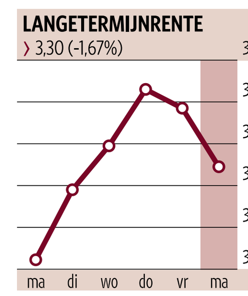

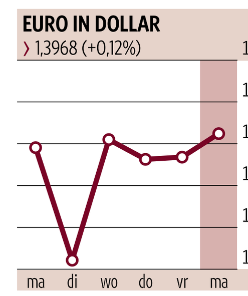

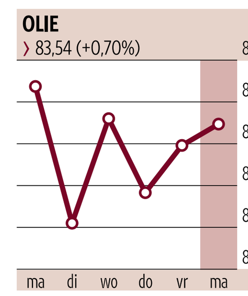

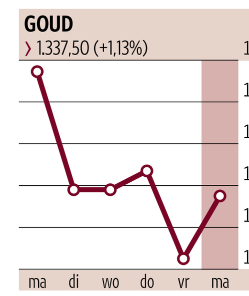

Onlinebrokers zien handel stokken

| Nummers een en twee van België, Keytrade en Binck, zien aantal transacties in aandelen fors zakken

DAAN BALLEGEER

In het derde kwartaal van 2010 tekende BinckBank in België 25 procent minder transacties op dan in dezelfde periode van 2009. Nochtans zag de onlinebank het aantal rekeningen met 5 procent aangroeien tot 38.626.

Binck kon zelf geen toelichting geven. Thibault de Barsy, woordvoerder bij Keytrade, de grootste onlinebank van België, erkent dat er ook bij hen 'een procentuele daling van twee cijfers is' van het aantal transacties, maar hij nuanceert. 'Particuliere beleggers gedragen zich niet anders dan de markten. Het totale aantal transacties op Euronext is ook gekelderd.'

Volgens Werner Wuyts, vermogensbeheerder bij Dierickx, Leys, zijn beleggers apathisch geworden. 'Door wat in 2008 en 2009 gebeurd is, zijn we twee generaties aandelenbeleggers verloren.'

Er is het voorbije jaar bovendien niet veel gebeurd waar je als belegger warm voor loopt, zegt Wuyts. 'De markten hebben sinds het derde kwartaal van vorig jaar geen richting meer weten te kiezen. In het tweede kwartaal van 2009 waren er nog de groene scheuten, die een economisch herstel aankondigden. Daarna kwam er een heropleving van de beurzen. Maar sinds het laatste kwartaal van 2009 is de beurs in een bandbreedte van 10 à 15 procent blijven bewegen.'

Fondsen zijn een tussenproduct voor mensen die wel willen beleggen maar nog niet durven.

THIBAULT DE BARSY, Keytrade

De voorbije weken is het negativisme toch wat weggeëbd, signaleert Wuyts. 'De risicoaversie is aan het verminderen. Mensen stappen bijvoorbeeld weer wat meer in bedrijfsobligaties en vastgoedbevaks. Maar we hebben het hier zeker niet over een spectaculaire toename.'

FONDSEN

BinckBank maakte bij de voorstelling van haar derdekwartaalresultaten bekend dat ze vanaf november de weg van de beleggingsfondsen bewandelt. 'Beleggen in fondsen biedt particuliere beleggers de mogelijkheid om tegen scherpe tarieven op een overzichtelijke en eenvoudige manier een keuze te maken uit een aanbod van onafhankelijke beleggingsfondsen', luidt de verklaring. De onlinebank volgt daarmee het voorbeeld van marktleider Keytrade, die meer dan 400 fondsen aanbiedt, goed voor een totale inlage van meer dan 300 miljoen euro. 'Fondsen zijn een goed tussenproduct voor mensen die wel willen beleggen, maar niet goed durven', zegt de Barsy.

Hij wijst erop dat Keytrade daarvoor klanten puurt uit de houders van een spaarrekening, een dienst die BinckBank niet aanbiedt. 'Zij willen nu vermoedelijk hun aanbod verruimen.'

Wuyts betwijfelt sterk of fondsen een wonderoplossing zijn om mensen weer naar de beurs te halen. 'Er staat nog meer dan 200 miljard euro op de spaarboekjes, dus die gingen al niet massaal naar de fondsen', merkt hij op.

Wie risico's durft te nemen, kan daar volgens Wuyts wel stevig aan verdienen. 'Doordat er weer meer rationaliteit in de markt gekomen is, zijn de risicopremies gestegen. Daardoor liggen de mogelijke opbrengsten hoger dan tijdens de periode waar iedereen geloofde dat alle groei vanzelfsprekend was.'

Belgische overheid slijt vlotjes papier

CHRISTOPHE DE RIJCKE EN WOUTER VERVENNE

De Belgische overheid slaagde er gisteren in voor 2,75 miljard euro overheidspapier te verkopen. De vraag lag twee tot drie keer hoger dan het aanbod. Bovendien profiteerde de schatkist van een daling van de rente enkele uren voor de veiling *(zie grafiek)*.

De schatkist was van plan om tussen 1,8 en 2,8 miljard euro obligaties aan de man te brengen. Jean Deboutte, directeur van het Agentschap van de Schuld, reageerde tevreden. 'Normalerwijze

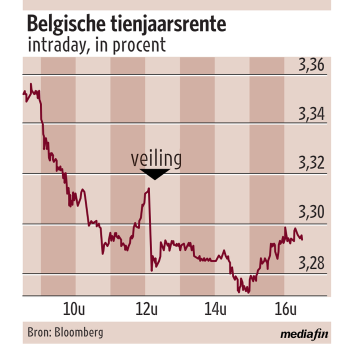

verkopen beleggers hun obligaties net voor de veiling, waardoor de rente stijgt. Maar nu was de rente aan het dalen. Een meevaller.'

België moet op een nieuwe lening op tien jaar een rente betalen van 3,26 procent. Het renteverschil met Duitsland bedraagt circa 80 basispunten. De politieke impasse heeft weinig impact op de 'spread'. De leningen met een vervaldatum in 2013 en 2016 kennen een rente van respectievelijk 1,6 procent en 2,5 procent.

Met de uitgifte van deze obligaties doet de Belgische overheid aan 'prefinanciering'. De obligaties dekken voor een stuk al de financieringsbehoeften van 2011.

Foto links: Ivan Van de Cloot, Luc Aben, Stefan Duchateau, moderator Serge Mampaey en William De Vijlder bespreken de beursvooruitzichten voor 2011. Foto rechts: Beleggers volgen een workshop. © LIEVEN VAN ASSCHE

Belgische belegger loopt storm voor beurstips, goud en hout

| Geldbeurs Finance Avenue lokt recordopkomst van 3.500 bezoekers

PETER DE GROOTE EN KURT VANSTEELAND

De Belg is meer dan ooit op zoek naar alternatieven voor zijn laagrentende spaarboekje. Finance Avenue, de grote geldbeurs van De Tijd en Netto, lokte zaterdag een recordopkomst van 3.500 bezoekers. Een overzicht van de leukste tips, de interessantste uitspraken en de belangrijkste trends.

AANDELEN NIET DOOD

Ja, de financiële crisis heeft de handelsvolumes op de beurs de voorbije jaren fors doen teruglopen. Maar de Belgische beleggers ontwaken uit een winterslaap, zeker nu de bedrijfsresultaten een almaar rooskleuriger plaatje van de economie schetsen. Tientallen beleggers moesten vrede nemen met een staanplaatsje bij de conferentie van de analisten van het beursblad De Belegger. Koen De Leus, strateeg bij KBC Bolero, deed tal van beleggers naar pen en papier grijpen toen hij uit het blote hoofd een lijstje met koopwaardige aandelen opdiepte. De Nederlandse bouwgroep BAM, een van de favorieten van De Leus, kreeg gisterochtend wellicht een rist kooporders vanuit Vlaanderen te verwerken.

IEDEREEN TRADER

Traden is gemeengoed geworden. De standhouders van Binck en Keytrade werden overrompeld met vragen over hun onlinebeleggingsmodules die het mogelijk maken om razendsnel in en uit een aandeel te stappen. Willy en Arlette, een gepensioneerd koppel uit Vilvoorde, belichaamden misschien nog het best de nieuwe aandelencultuur. 'Wij vullen elkaar goed aan. Ik ga voor de lange termijn, mijn vrouw is een echte trader', zei Willy. 'Met de meerwaarde uit mijn gokjes gaan wij op reis', aldus Arlette. 'En dat is veel leuker dan papieren winst.' Patrick Casselman, aandelenstrateeg van KBC Private Banking, kon op goedkeurende knikjes rekenen toen hij beleggers aanraadde een deel van de portefeuille aan trading te wijden.

Europese aandelen stijgen volgend jaar 20 procent.

LUC ABEN, hoofdeconoom Van Lanschot

BEURS KNALT IN 2011

Als drie economen die aan het woord kwamen in het slotdebat 'De beurs in 2011' het bij het rechte eind hebben, wordt 2011 een boerenjaar voor de beurzen. Zowel Luc Aben (Van Lanschot), William De Vijlder (BNP Paribas) en Stefan Duchateau (Ehsal) staken de aandelenbelegger een hart onder de riem. 'De kwaliteit van de bedrijfsresultaten wordt nog onderschat', zei Duchateau. 'Europese aandelen winnen volgend jaar gemiddeld 20 procent', voegde Aben toe.

DIVIDENDEN BOVEN

'Bedrijfsobligaties zijn te duur geworden. Maar veel aandelen met een hoog dividendrendement noteren tegen aantrekkelijke koersen.' Verschillende beursstrategen drukten beleggers op het hart de opgelopen koersen van schuldeffecten van bedrijven, dé hype van 2009 en 2010, niet achterna te hollen. 'Bedrijven lachen zich kapot als ze zien tegen welke lage rentes beleggers hen geld toestoppen', zei Bank Delen-strateeg Luc Van der Elst. 'Verzekeraars zullen noodgedwongen op zoek gaan naar rendement', klonk het bij de analisten van De Belegger. 'En dan komen ze haast automatisch bij dividendwaarden uit.'

GOUD- EN HOUT-HYPE

Opvallend: beleggers toonden heel veel interesse voor de stand van The House, een aan- en verkoper van fysiek goud. De recordrace van het edelmetaal is daar niet vreemd aan. Maar ook de twee standhouders die investeringen in bos trachten te slijten, hadden veel bekijks. 'Bos wordt enkel schaarser, mijnheer. En bovenal, het heeft niets te maken met de beurs.'

ADVERTENTIE

Uitgegeven door BlackRock Investment Management (UK) Limited (entiteit geautoriseerd en gereglementeerd door de Financial Services Authority - FSA). Geregistreerde maatschappelijke zetel: 33 King William Street, Londen EC4R 9AS. Registratienummer in het Verenigd Koninkrijk: 2020934. Tel.: 0044 207 743 3000. Telefoongesprekken kunnen worden opgenomen voor uw veiligheid. BlackRock is de commerciële handelsbenaming van BlackRock Investment Management (UK) Limited.